

նուիրակ առաքեցին չէ չասաց ամենեւին: Եւ Սարգիս յարպեցին ժամանակից է յայտ տեղին, թարգմանեմ է և սպասաւոր զինչ բան լինի կու կատարի: Եւ Սեփական Մովսէսին որ հնազանդ յամէն տեղին, վերջանայ իւր բանէն ինչ որ ասեն կու կատարի: Տէր տայ արքայութիւն իւր Աստուածասուր վարդապետին. միաբանք խիստ շատ են. երբոր թուենք նա լ. են. լիզ. քահանայ. լիզ. աշխատողք են. մասն ունին ամք ինչ պատարագ որ մատուցին, և յետ աստեաց ելանելոյն հաճեցին ի դասս յաջակողմին: Եւ արեղայս եմ Մովսէսի զայս քանի բանքս յարմարեցի, զործս շատ խիստ աւելի. իսկի չունիմ հանգիստ տեղի...» (Խապ. Յուդ. էջ 360): Հաւանաբար իր զրէին արդիւնքն է Ս. Յակոբի վանքին պատկերապարզ մէկ աւետարանը ընդօրինակուած Մովսի մէջ ՌԶԶ (=1637) թուին և յիշատակարանին մէջ նկարագրութիւնը կ'ընէ Ս. Երուսաղէմի հայոց մէկ քանի վանքերուն և գերքը կը նուիրէ Ս. Փրկչի վանքին: (Խապ. Յուդ. տետր Դ.):

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՔ. ՏՍԼՈՆԵՑԻ.— Մբ. օգնէն. Բումելիի նւ. Գաբրիէլ եպօսի, կը յիշատակուի 1775ին (ՄԶ. Թ. 664):

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱՔ.— Մբ. ՊԶԳ (=1424) թուին Ս. Յակոբի մէջ կ'ընդօրինակէ Սարգիս Գիորճ և յիշատակ կուտայ Ս. Փրկչի վանքին. չահեկանութեանը համար կը գնենք հոս յիշատակարանը. «... արդ գրեցաւ սուրբ տառս ի թղին հայոց ՊԶԳ (=1424) ի հայրապետութեան տուն. տէր Պաւղոսի շոր աջն անեղին և բազուկն հզաւրին անասանելի և անդրդուելի պահեսցէ զաթոռ հայրապետական: Եւ յառաջնորդութեան սուրբ ուխտիս Եմյ. Տր. Եսայիա և Տր. Մարտիրոսի և փակակալի Կըրիգորիս փիլիսոփայի: Այլ և աղաչեմ չլինել մեղադիր խոշորութեան և սխալանաց և անարհեստութեան սորա. զի ըստ կարի իմոյ յոյժ աշխատեցայ ի սմա և գրեցի ի ստոյգ և յընտիր աւերինակէ. զի որ աւագութիւն ի սմանէ կամ կարգայք կամ աւերինակէք. յիշեալիք առաջի գառինն Քրի. ի ժամ Ս. Պատարազին ի մաքրափայլ և ի սուրբ յաղաթս ձեր զփծուն գրիչս զՅովհաննէս լոկ անուն արեղա և զծնողս իմ և զամ. արեան մերձաւորքն իմ զհանգուցեալ. ընդ նմին զարբունի վարդապետքս մեր զհեղահոգի Արիստակէս և զՄեյլիսեթ. և զՅակոբ